

Udkast

til

grundlovsbestemmelser angaaende forandring af forskellige paragrafer i grundloven.

A.

I. Efternævnte bestemmelser i grundloven skal herefter lyde saaledes:

Alternativ 1.

§ 9.

Saasnart Kongen, som myndig, tiltræder Regjeringen, aflægger han for Stortinget følgende Ed: «Jeg lover og sværger, at ville regjere Kongeriget Norge i Overensstemmelse med dets Konstitution og Love; saa sandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende!»

Er intet Storting paa den Tid samlet, nedlægges Eden skriftlig i Rigsraadet, og gjentages høitideligen af Kongen paa første Storting.

§ 11.

Kongen skal bo inden Riget og maa ikke uden Stortingets Samtykke opholde sig udenfor Riget længere end sex Maaneder ad Gangen, medmindre han for sin Person vil have tabt Ret til Kronen.

Kongen maa ikke modtage nogen anden Krone eller Regjering uden Stortingets Samtykke, hvortil to Trediedele af Stemmerne udfordres.

§ 12.

Kongen vælger et Raad af norske Borgere, som ikke ere yngre end 30 Aar.

Dette Rigsraad skal bestaa af mindst otte Medlemmer, hvoraf den ene er Raadets Formand.

Kongen fordeler Forretningerne iblandt Rigsraadets Medlemmer saaledes, som han finder det tjenligt. Til at tage Sæde i Rigsraadet kan Kongen ved overordentlige Leiligheder, foruden Rigsraadets sædvanlige Medlemmer, tilkalde andre norske Borgere, kun ingen Medlemmer af Stortinget.

Fader og Søn eller to Brødre maa ei paa samme Tid have Sæde i Rigsraadet.

§ 13.

Kongen kan i den Udstrækning, han selv foreskriver, overdrage mindre vigtige Sagers Afgjørelse til Rigsraadet.

Under Kongens Reiser inden Riget kan han overdrage Rigets Bestyrelse til Rigsraadet. Dette skal føre Regjeringen i Kongens Navn og paa hans Vegne. Det skal ubrødelig efterleve, saavel denne Grundlovs Bestemmelser, som de særskilte dermed overensstemmende Forskrifter, som Kongen i Instruktion meddeler.

Forretningerne afgjøres ved Stemmegivning, hvorved, i Tilfælde af at Stemmerne ere lige, Rigsraadets Formand, eller i dennes Fraværelse, det første af de tilstedeværende Medlemmer af Rigsraadet har tvende Stemmer.

Om de Sager, som Rigsraadet saaledes afgjør, har det at give Indberetning til Kongen.

§ 20.

Kongen har Ret til i Rigsraadet at be-
naade Forbrydere, efterat Dom er falden.
Forbryderen har Valget, om han vil modtage
Kongens Naade, eller underkaste sig den ham
tildømte Straf.

I de Sager, som af Odelstthinget foran-
stalttes anlagte for Rigsretten, kan ingen anden
Benaadning, end Fritagelse for idømt Livs-
straf, finde Sted.

§ 21.

Kongen vælger og beskikker, efter at
have hørt Rigsraadet, alle civile, geistlige og
militære Embedsmænd. Disse skulle sværge
eller, hvis de ved Lov ere fritagne for Eds-
aflæggelse, høitideligen tilsige Konstitutionen
og Kongen Lydighed og Troskab. De konge-
lige Prinser maa ei beklæde civile Embeder.

§ 22.

Rigsraadets Medlemmer samt de Embeds-
mænd, som ere ansatte ved dets Kontorer,
eller ved Diplomatiets eller Konsulatvæsenet,
civile og geistlige Overøvrigheds-Personer,
Regimenters og andre militære Korpsers Che-
fer, Kommandanter i Fæstninger og Høist-
befalende paa Krigsskibe kunne, uden fore-
gaaende Dom, afskediges af Kongen, efter at
han derom har hørt Rigsraadets Betænkning.
Hvorvidt Pension bør tilstaaes de saaledes
afskedigede Embedsmænd, afgjøres af det
næste Storting. Imidlertid nyde de to Tredie-
dele af deres forhen havte Gage.

Andre Embedsmænd kunne alene suspen-
deres af Kongen, og skulle da strax tiltales
for Domstolene, men de maa ei, uden efter
Dom, afsættes, ei heller, mod deres Vilje,
forflyttes.

§ 25.

Kongen har høieste Befaling over Rigets
Land- og Sømagt. Den maa ikke forøges
eller formindskes, uden Stortingets Samtykke.
Den maa ikke overlades i fremmede Magters
Tjeneste, og ingen fremmede Magters Krigsfolk,
undtagen Hjælpetropper imod fiendtligt Over-
fald, maa inddrages i Riget uden Stortingets
Samtykke.

Til Angrebskrig maa Norges Hær og
Flaade ikke anvendes, uden Stortingets
Samtykke.

§ 27.

Alle Rigsraadets Medlemmer skulle, naar
de ikke have lovligt Forfald, være nærvæ-
rende i Rigsraadet, og maa ingen Beslutning
tages der, naar ikke over det halve Antal
Medlemmer ere tilstede.

§ 28.

Forestillinger om Embeders Besættelse
og andre Sager af Vigtighed skulle foredrages
i Rigsraadet af det Medlem, til hvis Fag de
høre, og Sagerne af ham expederes overens-
stemmende med den, i Rigsraadet, fattede Be-
slutning. Dog kunne militære Kommandosager
i den Udstrækning, som ved Lov bestemmes,
undtages fra Behandling i Rigsraad.

§ 29.

Forbyder lovligt Forfald en Rigsraad at
møde og foredrage de Sager, som henhøre
under hans Fag, skulle disse foredrages af en
anden Rigsraad, som Kongen, om han er tilstede,
eller i andet Fald den, der har Forsædet i
Rigsraadet, i Forening med de øvrige Med-
lemmer dertil konstituerer.

Hindres saa mange ved lovligt Forfald
fra at møde, at ikke flere end Halvparten af
det bestemte Antal Medlemmer ere tilstede,
skulle andre Embedsmænd, paa lige Maade,
konstitueres til at tage Sæde i Rigsraadet.

§ 30.

I Rigsraadet føres Protokol over alle de
Sager, som der forhandles. De diplomatiske
Sager og de militære Kommandosager, som
bør hemmeligholdes, indføres i en egen Proto-
kol. Enhver, som har Sæde i Rigsraadet, er
pligtig til med Frimodighed at sige sin Me-
ning, hvilken Kongen er forbunden at høre.
Men det er denne forbeholdt, at fatte Beslut-
ning efter sit eget Omdømme.

Finder noget Medlem af Rigsraadet, at
Kongens Beslutning er stridende mod Stats-
formen eller Rigets Love, eller øiensynligen
er skadelig for Riget, er det Pligt, at gjøre
kraftige Forestillinger derimod, samt at til-

føie sin Mening i Protokollen. Den der ikke saaledes har protesteret, ansees at have været enig med Kongen, og er ansvarlig derfor, saaledes som siden bestemmes, og kan af Odelstthinget sættes under Tiltale for Rigsretten.

§ 31.

Alle af Kongen udfærdigede Beslutninger skulle for at blive gyldige kontrasigneres af Rigsraadet's Formand eller, om han ikke har været tilstede, af det første af Rigsraadet's tilstedeværende Medlemmer.

Herfra undtages dog Kongens Beslutninger i diplomatiske Sager og i militære Kommandosager, hvilke skulle kontrasigneres af det Medlem af Rigsraadet, som har foredraget Sagerne.

§ 32.

De Beslutninger, som tages af Regjeringen under Kongens Fraværelse, udfærdiges i Kongens Navn og undertegnes af Rigsraadet.

§ 35.

Saasnart Tronarvingen har fyldt sit 18de Aar, er han berettiget til at tage Sæde i Rigsraadet, dog uden Stemme eller Ansvar.

§ 36.

Prins af det kongelige Hus maa ei gifte sig uden Kongens Tilladelse. Ei heller maa han modtage nogen anden Krone eller Regjering uden Kongens og Stortingets Samtykke; til Stortingets Samtykke udfordres to Trediedele af Stemmerne.

Handler han herimod, taber han saavel som hans Efterkommere Retten til Norges Trone.

§ 39.

Naar Tronen tilfalder en umyndig Konge, skal nærmeste arveberettigede Prins, om han da er over 21 Aar gammel, under Navn af Regent forestaa Regjeringen, indtil Kongen bliver myndig.

Er det ved Kongens Død uvist, hvem Tronen tilfalder, fordi Enkedronningen eller Enken efter en Prins af det kongelige Hus er frugtsommelig, skal den Prins, som bort-

seet fra den Ufødte er nærmest arveberettiget til Tronen, om han da er over 21 Aar gammel, midlertidig forestaa Regjeringen under Navn af Regent.

§ 40.

Har i de i § 39 omhandlede Tilfælde nærmeste arveberettigede Prins ikke opnaaet 21 Aars Alder, eller er der ingen saadan Prins til, føres Regjeringen af Rigsraadet i Forening med de Mænd, som Stortinget maatte finde fornødent at tilforordne. Rigsraadet's Formand har da Forsædet, og i Tilfælde af Stemmelighed gjør hans Stemme Udslaget.

§ 41.

De i §§ 39 og 40 fastsatte Bestemmelser skulle ligeledes gjælde, i Tilfælde af at Kongen er fraværende fra Riget eller ved Sinds- eller Legemssvaghed uskikket til at forestaa Regjeringen.

§ 42.

De, som ifølge foranstaaende Bestemmelser forestaa Regjeringen, medens Kongen er umyndig, fraværende eller paa anden Maade ude af Stand til selv at regjere, skulle for Stortinget, hver for sig, skriftlig aflægge følgende Ed: «Jeg lover og sværger at ville forestaa Regjeringen overensstemmende med Konstitutionen og Lovene; saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende!»

Holdes ei Storting paa den Tid, nedlægges Eden i Rigsraadet og tilstilles siden næste Storting.

§ 43.

Saasnart deres Statsstyrelse ophører, skulle de aflægge Kongen og Stortinget Regnskab for samme.

§ 44.

Bestyrelsen af den umyndige Konges Opdragelse bør betroes visse af Stortinget dertil opnævnte Mænd, i Tilfælde i Forening med Enkedronningen, om hun er hans kjædelige Moder, med Udelukkelse af den nærmeste Tronarving, hans Livsarvinger, Rigsraadet og Regentskabets Tilforordnede.

§ 45.

I de i §§ 39 og 40 omhandlede Tilfælde skal Rigsraadet eller andre Vedkommende, hvis Stortinget ikke er samlet eller skal sammentræde inden sex Uger, senest til dette Tidspunkt sammenkalde et overordentligt Storting.

Det samme skal gjælde, naar Kongen paa Grund af Sindssvaghed er ude af Stand til at regjere, saavel som naar en Legems- svaghed, der gjør ham uskikket til Regjer- ingen, vedvarer længere end sex Maaneder.

§ 46.

Efterlade Vedkommende strax at sam- menkalde Stortinget, da paaligger det Høieste- ret som en ubetinget Pligt, saasnaart fire Uger ere forløbne, at foranstalte denne Sammen- kaldelse.

§ 47.

Er den mandlige Kongestamme uddød, og ingen Tronfølger udkaaret, eller er Tronen af andre Grunde bleven ledig, bliver ny Kongeæt strax at vælge af Stortinget. Med Hensyn til dettes Sammenkaldelse komme Reglerne i §§ 45 og 46 til Anvendelse.

§ 48.

Indtil Konge er valgt, forholdes med den udøvende Magt efter Reglerne i § 40.

§ 61, 2det passus.

Dog kan Enhver, der er eller har været Medlem af Rigsraadet, udkaares til Repræ- sentant ogsaa i Valgdistrikt, hvor han ikke er stemmeberettiget, saafremt han forøvrigt er valgbar.

§ 62.

De Embedsmænd, som ere ansatte ved Regjeringens Kontorer, eller Hoffets Betjente og dets Pensionister, kunne ikke vælges til Repræsentanter.

Rigsraadets Medlemmer kunne ikke møde paa Stortinget som Repræsentanter, saalænge de have Sæde i Rigsraadet.

§ 74, 2det passus.

Naar Stortingets Forhandlinger ere aab- nede, have Rigsraadets Medlemmer Ret til at møde i Stortinget samt i begge dets Afde- linger og lige med sammes Medlemmer, dog uden at afgive Stemme, at deltage i de fore- faldende Forhandlinger, forsaavidt disse holdes for aabne Døre, men i de Sager, som for- handles for lukkede Døre, kun forsaavidt det af vedkommende Thing maatte tilstedes.

§ 75, bogstav f.

at lade sig forelægge Rigsraadets Protokoller og alle offentlige Indberetninger og Papirer; dog skal Protokollen over de diplomatiske Sager og de militære Kommandosager, som bør hemmeligholdes, alene forelægges en blandt Odelstingets Medlemmer valgt Komite, be- staaende af høist ni Medlemmer, hvilke ere forpligtede til at bevare Taushed med Hensyn til Protokollens Indhold. Saadan Tausheds- pligt paahviler ogsaa Odelstingets og i Til- fælde Rigsrettens Medlemmer, saafremt Komiteen finder Grund til at foreslaa Sag anlagt i Anledning af Protokollens Indhold.

§ 75, bogstav g.

at lade sig meddele de Forbund og Traktater, som Kongen, paa Statens Vegne, har indgaaet med fremmede Magter; dog skulle hemmelige Artikler, som ikke maa stride mod de offent- lige, alene forelægges den i Bogstav f om- handlede Komite. Ogsaa med Hensyn til disse Sager gjælder den samme Taushedspligt, som i Bogstav f er sagt.

§ 76, 1ste passus.

Enhver Lov skal først foreslaaes paa Odelstinget, enten af dets egne Medlemmer, eller af Regjeringen.

§ 82, bogstav f.

og endelig til den Beslutning, hvorved Odels- thinget sætter Rigsraader eller Andre under Tiltale.

§ 86.

Lagthingets Medlemmer tilligemed Høieste- ret, men hvis Antallet af Lagthingets eller

Høiesterets Medlemmer overstiger henholdsvis 31 eller 9, da 31 af Lagthingets Medlemmer, hvoriblandt Lagthingets Præsident, og 9 af Høiesterets Medlemmer, hvoriblandt Høiesterets Justitiarius, udgjøre Rigsretten, som i første og sidste Instans dømmer i de Sager, som af Odelsthinget anlægges, enten mod Rigsraadets eller Høiesterets Medlemmer, for Embedsforbrydelser, eller mod Storthingets Medlemmer for de Forbrydelser de, som saadanne, maatte begaa.

I Rigsretten har Præsidenten i Lagthinget Forsædet. Lagthingets øvrige Medlemmer tage Sæde i Rigsretten efter sin Orden i Lagthinget og de Tilforordnede i Høiesteret efter den Orden, hvori de ere udnævnte.

§ 110.

Staten skal have et Reservefond paa mindst fireti Millioner Kroner, som udelukkende skal kunne anvendes til Afværgelse af Farer for Riget. Reservefondet skal forvaltes overensstemmende med de af Storthinget derom fastsatte Regler.

II. Grundlovens § 33 ophæves.

Alternativ 2.

Som alternativ 1 med den forandring, at § 11 skal lyde:

Kongen skal bo inden Riget og maa ikke uden Storthingets Samtykke opholde sig udenfor Riget længere end sex Maaneder ad Gangen, medmindre han for sin Person vil have tabt Ret til Kronen.

Kongen maa ikke modtage nogen anden Krone eller Regjering.

Alternativerne 3 og 4.

Som henholdsvis alternativerne 1 og 2 med den forandring, at § 13 skal lyde:

Under Kongens Reiser inden Riget kan han overdrage Rigets Bestyrelse til Rigsraadet.

Dette skal føre Regjeringen i Kongens Navn og paa hans Vegne. Det skal ubrødelig efterleve, saavel denne Grundlovs Bestemmelser, som de særskilte dermed overensstemmende Forskrifter, som Kongen i Instruktion meddeler.

Forretningerne afgjøres ved Stemmegivning, hvorved, i Tilfælde af at Stemmerne ere

lige, Rigsraadets Formand, eller i dennes Fraværelse, det første af de tilstedeværende Medlemmer af Rigsraadet har tvende Stemmer.

Om de Sager, som Rigsraadet saaledes afgjør, har det at give Indberetning til Kongen.

Alternativerne 5—8.

Som henholdsvis alternativerne 1—4 med den forandring, at § 25 skal lyde saaledes:

Kongen har høieste Befaling over Rigets Land- og Sømagt. Den maa ikke forøges eller formindskes, uden Storthingets Samtykke. Den maa ikke overlades i fremmede Magters Tjeneste, og ingen fremmede Magters Krigsfolk, undtagen Hjælpetropper imod fiendtligt Overfald, maa inddrages i Riget uden Storthingets Samtykke.

Til Angrebskrig maa Norges Hær og Flaade ikke anvendes, uden Storthingets Samtykke.

Landeværnet og de øvrige Tropper, som ikke til Linjetropper kunne henregnes, maa aldrig, uden Storthingets Samtykke, bruges udenfor Rigets Grænser.

Alternativerne 9—16.

Som henholdsvis alternativerne 1—8 med den forandring, at §§ 28, 30 og 31 samt § 75, bogstav f skal lyde saaledes:

§ 28.

Forestillinger om Embeders Besættelse og andre Sager af Vigtighed, militære Kommandosager undtagne, skulle foredrages i Rigsraadet af det Medlem, til hvis Fag de høre, og Sagerne af ham expederes overensstemmende med den i Rigsraadet fattede Beslutning.

§ 30.

I Rigsraadet føres Protokol over alle de Sager, som der forhandles. De diplomatiske Sager, som bør hemmeligholdes, indføres i en egen Protokol. Enhver, som har Sæde i Rigsraadet, er pligtig til med Frimodighed at sige sin Mening, hvilken Kongen er forbunden at høre. Men det er denne forbeholdt, at fatte Beslutning efter sit eget Omdømme.

Finder noget Medlem af Rigsraadet, at Kongens Beslutning er stridende mod Statsformen eller Rigets Love, eller øiensynligen er skadelig for Riget, er det Pligt, at gjøre kraftige Forestillinger derimod, samt at tilføie sin Mening i Protokollen. Den der saaledes ikke har protesteret, ansees at have været enig med Kongen, og er ansvarlig derfor, saaledes som siden bestemmes, og kan af Odelstinget sættes under Tiltale for Rigsretten.

§ 31.

Alle af Kongen udfærdigede Beslutninger skulle for at blive gyldige kontraheres af Rigsraadets Formand eller, om han ikke har været tilstede, af det første af Rigsraadets tilstedeværende Medlemmer.

Herfra undtages dog Kongens Beslutninger i diplomatiske Sager, hvilke skulle kontraheres af det Medlem af Rigsraadet, som har foredraget Sagen, samt i militære Kommandosager.

§ 75, bogstav f.

at lade sig forelægge Rigsraadets Protokoller og alle offentlige Indberetninger og Papirer, militære Kommandosager undtagne; dog skal Protokollen over de diplomatiske Sager, som bør hemmeligholdes, alene forelægges en blandt Odelstingets Medlemmer valgt Komite, bestaaende af høist ni Medlemmer, hvilke ere forpligtede til at bevare Taushed med Hensyn til Protokollens Indhold. Saadan Taushedspligt paahviler ogsaa Odelstingets og i Tilfælde Rigsrettens Medlemmer, saafremt Komiteen finder Grund til at foreslaa Sag anlagt i Anledning af Protokollens Indhold.

Alternativerne 17—32.

Som henholdsvis alternativerne 1—16 med den forandring, at § 61, 2det passus og § 62 skal lyde saaledes:

§ 61, 2det passus.

Dog kan Enhver, der har været Medlem af Rigsraadet, udkaares til Repræsentant ogsaa i Valgdistrikt, hvor han ikke er stemmeberettiget, saafremt han forøvrigt er valgbar.

§ 62.

Rigsraadets Medlemmer, og de Embedsmænd, som ere ansatte ved dets Kontorer, eller Hoffets Betjente og dets Pensionister, kunne ikke vælges til Repræsentanter.

Alternativerne 33—64.

Som henholdsvis alternativerne 1—32 med den forandring, at § 86 skal lyde:

Lagthingets Medlemmer tilligemed Høiestret, men hvis Antallet af Lagthingets eller Høiestrets Medlemmer overstiger henholdsvis 31 eller 9, da efter Lodtrækning 30 af Lagthingets Medlemmer foruden Lagthingets Præsident og 8 af Høiestrets Medlemmer foruden Høiestrets Justitiarius, udgjøre Rigsretten, som i første og sidste Instans dømmer i de Sager, som af Odelstinget anlægges, enten mod Rigsraadets eller Høiestrets Medlemmer, for Embedsforbrydelser, eller mod Stortingets Medlemmer for de Forbrydelser de, som saadanne, maatte begaa.

I Rigsretten har Præsidenten i Lagthinget Forsædet.

Alternativerne 65—96

Som henholdsvis alternativerne 1—32 med den forandring, at § 86 skal lyde:

Lagthingets Medlemmer tilligemed Høiestret udgjøre Rigsretten, som i første og sidste Instans dømmer i de Sager, som af Odelstinget anlægges, enten mod Rigsraadets eller Høiestrets Medlemmer, for Embedsforbrydelser, eller mod Stortingets Medlemmer, for de Forbrydelser de, som saadanne, maatte begaa.

I Rigsretten har Præsidenten i Lagthinget Forsædet.

Alternativerne 97—192.

Som henholdsvis alternativerne 1—96 med den forandring, at den foreslaaede ændring af § 110 bortfalder, og at II skal lyde saaledes:

Grundlovens §§ 33 og 110 ophæves.

B.

I. Efternævnte bestemmelser i grundloven skal herefter lyde saaledes:

Alternativ 1.

§ 9.

Saasnt Kongen, som myndig, tiltræder Regjeringen, aflægger han for Stortinget følgende Ed: «Jeg lover og sværger, at ville regjere Kongeriget Norge i Overensstemmelse med dets Konstitution og Love; saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende!»

Er intet Storting paa den Tid samlet, nedlægges Eden skriftlig i Statsraadet, og gjentages høitideligen af Kongen paa første Storting.

§ 11.

Kongen skal bo inden Riget og maa ikke uden Stortingets Samtykke opholde sig udenfor Riget længere end sex Maaneder ad Gangen, medmindre han for sin Person vil have tabt Ret til Kronen.

Kongen maa ikke modtage nogen anden Krone eller Regjering uden Stortingets Samtykke, hvortil to Trediedele af Stemmerne udfordres.

§ 12.

Kongen vælger et Raad af norske Borgere, som ikke ere yngre end 30 Aar. Dette Raad skal bestaa af mindst otte Medlemmer, hvoraf den ene er Raadets Formand.

Kongen fordeler Forretningerne iblandt Statsraadets Medlemmer saaledes, som han finder det tjenligt. Til at tage Sæde i Statsraadet kan Kongen ved overordentlige Leiligheder, foruden Statsraadets sædvanlige Medlemmer, tilkalde andre norske Borgere, kun ingen Medlemmer af Stortinget.

Fader og Søn eller to Brødre maa ei paa samme Tid have Sæde i Statsraadet.

§ 13.

Kongen kan i den Udstrækning, han selv foreskriver, overdrage mindre vigtige Sagers Afgjørelse til Statsraadet.

Under Kongens Reiser inden Riget kan han overdrage Rigets Bestyrelse til Statsraadet.

Dette skal føre Regjeringen i Kongens Navn og paa hans Vegne. Det skal ubrødelig efterleve, saavel denne Grundlovs Bestemmelser, som de særskilte dermed overensstemmende Forskrifter, som Kongen i Instruktion meddeler.

Forretningerne afgjøres ved Stemmegivning, hvorved, i Tilfælde af at Stemmerne ere lige, Statsraadets Formand, eller i dennes Fraværelse, det første af de tilstedeværende Medlemmer af Statsraadet har tvende Stemmer.

Om de Sager, som Statsraadet saaledes afgjør, har det at give Indberetning til Kongen.

§ 22.

Statsraadets Medlemmer samt de Embedsmænd, som ere ansatte ved dets Kontorer, eller ved Diplomatiets eller Konsulatvæsenet, civile og geistlige Overøvrigheds-Personer, Regimenters og andre militære Korpsers Chefer, Kommandanter i Fæstninger og Høistbefalende paa Krigsskibe kunne, uden foregaaende Dom, afskediges af Kongen, efterat han derom har hørt Statsraadets Betænkning. Hvorvidt Pension bør tilstaaes de saaledes afskedigede Embedsmænd, afgjøres af det næste Storting. Imidlertid nyde de to Trediedele af deres forhen havte Gage.

Andre Embedsmænd kunne alene suspenderes af Kongen, og skulle da strax tiltales for Domstolene, men de maa ei, uden efter Dom, afsættes, ei heller, mod deres Vilje, forflyttes.

§ 25.

Kongen har høieste Befaling over Rigets Land- og Sømagt. Den maa ikke forøges eller formindskes, uden Stortingets Samtykke. Den maa ikke overlades i fremmede Magters Tjeneste, og ingen fremmede Magters Krigsfolk, undtagen Hjælpetropper imod fiendtligt Overfald, maa inddrages i Riget uden Stortingets Samtykke.

Til Angrebskrig maa Norges Hær og Flaade ikke anvendes, uden Stortingets Samtykke.

§ 28.

Forestillinger om Embeders Besættelse og andre Sager af Vigtighed skulle foredrages

i Statsraadet af det Medlem, til hvis Fag de høre, og Sagerne af ham expederes overensstemmende med den i Statsraadet fattede Beslutning. Dog kunne militære Kommandosager i den Udstrækning, som ved Lov bestemmes, undtages fra Behandling i Statsraad.

§ 29, 1ste passus.

Forbyder lovligt Forfald et Medlem af Statsraadet at møde og foredrage de Sager, som henhøre under hans Fag, skulle disse foredrages af et andet Medlem, som Kongen, om han er tilstede, eller i andet Fald den, der har Forsædet i Statsraadet, i Forening med de øvrige Medlemmer dertil konstituerer.

§ 30, 1ste passus.

I Statsraadet føres Protokol over alle de Sager, som der forhandles. De diplomatiske Sager og de militære Kommandosager, som bør hemmeligholdes, indføres i en egen Protokol. Enhver, som har Sæde i Statsraadet, er pligtig til med Frimodighed at sige sin Mening, hvilken Kongen er forbunden at høre. Men det er denne forbeholdt, at fatte Beslutning efter sit eget Omdømme.

§ 31.

Alle af Kongen udfærdigede Beslutninger skulle for at blive gyldige kontrasigneres af Statsraadets Formand eller, om han ikke har været tilstede, af det første af Statsraadets tilstedeværende Medlemmer.

Herfra undtages dog Kongens Beslutninger i diplomatiske Sager og i militære Kommandosager, hvilke skulle kontrasigneres af det Medlem af Statsraadet, som har foredraget Sagerne.

§ 36.

Prins af det kongelige Hus maa ei gifte sig uden Kongens Tilladelse. Ei heller maa han modtage nogen anden Krone eller Regjering uden Kongens og Stortingets Samtykke; til Stortingets Samtykke udfordres to Trediedele af Stemmerne.

Handler han herimod, taber han saavel som hans Efterkommere Retten til Norges Trone.

§ 39.

Naar Tronen tilfalder en umyndig Konge, skal nærmeste arveberettigede Prins, om han da er over 21 Aar gammel, under Navn af Regent forestaa Regjeringen, indtil Kongen bliver myndig.

Er det ved Kongens Død uvist, hvem Tronen tilfalder, fordi Enkedronningen eller Enken efter en Prins af det kongelige Hus er frugtsommelig, skal den Prins, som bortseet fra den Ufødte er nærmest arveberettiget til Tronen, om han da er over 21 Aar gammel, midlertidig forestaa Regjeringen under Navn af Regent.

§ 40.

Har i de i § 39 omhandlede Tilfælde nærmeste arveberettigede Prins ikke opnaaet 21 Aars Alder, eller er der ingen saadan Prins til, føres Regjeringen af Statsraadet i Forening med de Mænd, som Stortinget maatte finde fornødent at tilforordne. Statsraadets Formand har da Forsædet, og i Tilfælde af Stemmelighed gjør hans Stemme Udslaget.

§ 41.

De i §§ 39 og 40 fastsatte Bestemmelser skulle ligeledes gjælde, i Tilfælde af at Kongen er fraværende fra Riget eller ved Sinds- eller Legemssvaghed uskikket til at forestaa Regjeringen.

§ 42.

De, som ifølge foranstaaende Bestemmelser forestaa Regjeringen, medens Kongen er umyndig, fraværende eller paa anden Maade ude af Stand til selv at regjere, skulle for Stortinget, hver for sig, skriftlig aflægge følgende Ed: «Jeg lover og sværger at ville forestaa Regjeringen overensstemmende med Konstitutionen og Lovene; saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende!»

Holdes ei Storting paa den Tid, nedlægges Eden i Statsraadet og tilstilles siden næste Storting.

§ 43.

Saasnart deres Statsstyrelse ophører, skulle de aflægge Kongen og Stortinget Regnskab for samme.

§ 44.

Bestyrelsen af den umyndige Konges Opdragelse bør betroes visse af Stortinget dertil opnævnte Mænd, i Tilfælde i Forening med Enkedronningen, om hun er hans kjødelige Moder, med Udelukkelse af den nærmeste Tronarving, hans Livsarvinger, Statsraadet og Regentskabets Tilforordnede.

§ 45.

I de i §§ 39 og 40 omhandlede Tilfælde skal Statsraadet eller andre Vedkommende, hvis Stortinget ikke er samlet eller skal sammentræde inden sex Uger, senest til dette Tidspunkt sammenkalde et overordentligt Storting.

Det samme skal gjælde, naar Kongen paa Grund af Sindssvaghed er ude af Stand til at regjere, saavel som naar en Legems- svaghed, der gjør ham uskikket til Regjer- ingen, vedvarer længere end sex Maaneder.

§ 46.

Efterlade Vedkommende strax at sam- menkalde Stortinget, da paaligger det Høieste- ret som en ubetinget Pligt, saasnart fire Uger ere forløbne, at foranstalte denne Sammen- kaldelse.

§ 47.

Er den mandlige Kongestamme uddød, og ingen Tronfølger udkaaret, eller er Tronen af andre Grunde bleven ledig, bliver ny Kongeæt strax at vælge af Stortinget. Med Hensyn til dettes Sammenkaldelse komme Reglerne i §§ 45 og 46 til Anvendelse.

§ 48.

Indtil Konge er valgt, forholdes med den udøvende Magt efter Reglerne i § 40.

§ 61, 2det passus.

Dog kan Enhver, der er eller har været Medlem af Statsraadet, udkaares til Repræ- sentant ogsaa i Valgdistrikt, hvor han ikke er stemmeberettiget, saafremt han forøvrigt er valgbar.

§ 62.

De Embedsmænd, som ere ansatte ved Regjeringens Kontorer, eller Hoffets Betjente og dets Pensionister, kunne ikke vælges til Repræsentanter.

Statsraadets Medlemmer kunne ikke møde paa Stortinget som Repræsentanter, saalænge de have Sæde i Statsraadet.

§ 74, 2det passus.

Naar Stortingets Forhandlinger ere aabnede, have Statsraadets Medlemmer Ret til at møde i Stortinget samt i begge dets Afdelinger og lige med sammes Medlemmer, dog uden at afgive Stemme, at deltage i de forefaldende Forhandlinger, forsaavidt disse holdes for aabne Døre, men i de Sager, som forhandles for lukkede Døre, kun forsaavidt det af vedkommende Thing maatte tilstedes.

§ 75, bogstav f.

at lade sig forelægge Statsraadets Protokoller og alle offentlige Indberetninger og Papirer; dog skal Protokollen over de diplomatiske Sager og de militære Kommandosager, som bør hemmeligholdes, alene forelægges en blandt Odelstingets Medlemmer valgt Komite, be- staaende af høist ni Medlemmer, hvilke ere forpligtede til at bevare Taushed med Hensyn til Protokollens Indhold. Saadan Tausheds- pligt paahviler ogsaa Odelstingets og i Til- fælde Rigsrettens Medlemmer, saafremt Komiteen finder Grund til at foreslaa Sag anlagt i Anledning af Protokollens Indhold.

§ 75, bogstav g.

at lade sig meddele de Forbund og Traktater, som Kongen paa Statens Vegne har indgaaet med fremmede Magter; dog skulle hemme- lige Artikler, som ikke maa stride mod de

offentlige, alene forelægges den i Bogstav f omhandlede Komite. Ogsaa med Hensyn til disse Sager gjælder den samme Taushedspligt, som i Bogstav f er sagt.

§ 76, 1ste passus.

Enhver Lov skal først foreslaaes paa Odelstinget, enten af dets egne Medlemmer, eller af Regjeringen.

§ 82, bogstav f.

og endelig til den Beslutning, hvorved Odelsstinget sætter Medlemmer af Statsraadet eller Andre under Tiltale.

§ 110.

Staten skal have et Reservefond paa mindst fireti Millioner Kroner, som udelukkende skal kunne anvendes til Afværgelse af Farer for Riget. Reservefondet skal forvaltes overensstemmende med de af Stortinget derom fastsatte Regler.

II. Grundlovens § 33 ophæves.

Alternativ 2.

Som alternativ 1 med den forandring, at § 11 skal lyde:

Kongen skal bo inden Riget og maa ikke uden Stortingets Samtykke opholde sig udenfor Riget længere end sex Maaneder ad Gangen, medmindre han for sin Person vil have tabt Ret til Kronen.

Kongen maa ikke modtage nogen anden Krone eller Regjering.

Alternativerne 3 og 4.

Som henholdsvis alternativerne 1 og 2 med den forandring, at § 13 skal lyde:

Under Kongens Reiser inden Riget kan han overdrage Rigets Bestyrelse til Statsraadet.

Dette skal føre Regjeringen i Kongens Navn og paa hans Vegne. Det skal ubrødelig efterleve, saavel denne Grundlovs Bestemmelser, som de særskilte dermed overensstemmende Forskrifter, som Kongen i Instruktion meddeler.

Forretningerne afgjøres ved Stemmegivning, hvorved, i Tilfælde af at Stemmerne ere lige,

Statsraadets Formand eller, i dennes Fraværelse, det første af de tilstedeværende Medlemmer af Statsraadet har tvende Stemmer.

Om de Sager, som Statsraadet saaledes afgjør, har det at give Indberetning til Kongen.

Alternativerne 5—8.

Som henholdsvis alternativerne 1—4 med den forandring, at § 25 skal lyde saaledes:

Kongen har høieste Befaling over Rigets Land- og Sømagt. Den maa ikke forøges eller formindskes, uden Stortingets Samtykke. Den maa ikke overlades i fremmede Magters Tjeneste, og ingen fremmede Magters Krigsfolk, undtagen Hjælpetropper imod fiendtligt Overfald, maa inddrages i Riget uden Stortingets Samtykke.

Til Angrebskrig maa Norges Hær og Flaade ikke anvendes, uden Stortingets Samtykke.

Landeværnet og de øvrige Tropper, som ikke til Linjetropper kunne henregnes, maa aldrig, uden Stortingets Samtykke, bruges udenfor Rigets Grænser.

Alternativerne 9—16.

Som henholdsvis alternativerne 1—8 med den forandring, at § 28, § 30, 1ste passus, § 31 og § 75, bogstav f skal lyde saaledes:

§ 28.

Forestillinger om Embeders Besættelse og andre Sager af Vigtighed, militære Kommandosager undtagne, skulle foredrages i Statsraadet af det Medlem, til hvis Fag de høre, og Sagerne af ham expederes overensstemmende med den i Statsraadet fattede Beslutning.

§ 30, 1ste passus.

I Statsraadet føres Protokol over alle de Sager, som der forhandles. De diplomatiske Sager, som bør hemmeligholdes, indføres i en egen Protokol. Enhver, som har Sæde i Statsraadet, er pligtig til med Frimodighed at sige sin Mening, hvilken Kongen er forbunden at høre. Men det er denne forbeholdt, at fatte Beslutning efter sit eget Omdømme.

§ 31.

Alle af Kongen udfærdigede Beslutninger skulle for at blive gyldige kontraseres af Statsraadets Formand eller, om han ikke har været tilstede, af det første af Statsraadets tilstedeværende Medlemmer.

Herfra undtages dog Kongens Beslutninger i diplomatiske Sager, hvilke skulle kontraseres af det Medlem af Statsraadet, som har foredraget Sagen, samt i militære Kommandosager.

§ 75, bogstav f.

at lade sig forelægge Statsraadets Protokoller og alle offentlige Indberetninger og Papirer, militære Kommandosager undtagne; dog skal Protokollen over de diplomatiske Sager, som bør hemmeligholdes, alene forelægges en blandt Odelstingets Medlemmer valgt Komite, bestaaende af høist ni Medlemmer, hvilke ere forpligtede til at bevare Taushed med Hensyn til Protokollens Indhold. Saadan Taushedspligt paahviler ogsaa Odelstingets og i Tilfælde Rigsrettens Medlemmer, saafremt Komiteen finder Grund til at foreslaa Sag anlagt i Anledning af Protokollens Indhold.

Alternativerne 17—32.

Som henholdsvis alternativerne 1—16 med den forandring, at den foreslaaede ændring af § 62 bortfalder, og at § 61, 2det passus skal lyde:

Dog kan Enhver, der har været Medlem af Statsraadet, udkaares til Repræsentant ogsaa i Valgdistrikt, hvor han ikke er stemmeberettiget, saafremt han forøvrigt er valgbar.

Alternativerne 33—64.

Som henholdsvis alternativerne 1—32 med den forandring, at den foreslaaede ændring af § 110 bortfalder, og at II skal lyde saaledes:

«II. Grundlovens §§ 33 og 110 ophæves.»

C.

Grundlovens §§ 9 og 44 skal herefter lyde saaledes:

§ 9.

Saasnart Kongen, som myndig, tiltræder Regjeringen, aflægger han for Stortinget følgende Ed: «Jeg lover og sværger, at ville regiere Kongeriget Norge i Overensstemmelse med dets Konstitution og Love; saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende!»

Er intet Storting paa den Tid samlet, nedlægges Eden skriftlig i Statsraadet, og gjenføres høitideligen af Kongen paa første Storting.

§ 44.

De som, i de udi §§ 40 og 41 anførte Tilfælde, forestaa Regjeringen, skulle for Stortinget aflægge følgende Ed: «Jeg lover og sværger, at ville forestaa Regjeringen i Overensstemmelse med Konstitutionen og Lovene, saa sandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende!»

Holdes ei Storting paa den Tid, nedlægges Eden skriftlig i Statsraadet, og gjenføres siden paa næste Storting.

D.

Grundlovens § 11 skal herefter lyde saaledes:

Alternativ 1.

Kongen skal bo inden Riget og maa ikke uden Stortingets Samtykke opholde sig udenfor Riget længere end sex Maaneder ad Gangen, medmindre han for sin Person vil have tabt Ret til Kronen.

Kongen maa ikke modtage nogen anden Krone eller Regjering uden Stortingets Samtykke, hvortil to Trediedele af Stemmerne udfordres.

Alternativ 2.

Kongen skal bo inden Riget og maa ikke uden Stortingets Samtykke opholde sig udenfor Riget længere end 6 Maaneder ad Gangen, medmindre han for sin Person vil have tabt Ret til Kronen.

Kongen maa ikke modtage nogen anden Krone eller Regjering.

E.

Efternævnte bestemmelser i grundloven skal herefter lyde saaledes:

Alternativ 1.

§ 12.

Kongen vælger et Raad af norske Borgere, som ikke ere yngre end 30 Aar. Dette Raad skal bestaa af mindst otte Medlemmer, hvoraf den ene er Raadets Formand.

Kongen fordeler Forretningerne iblandt Statsraadets Medlemmer saaledes, som han finder det tjenligt. Til at tage Sæde i Statsraadet kan Kongen ved overordentlige Leiligheder, foruden Statsraadets sædvanlige Medlemmer, tilkalde andre norske Borgere, kun ingen Medlemmer af Stortinget.

Fader og Søn eller to Brødre maa ei paa samme Tid have Sæde i Statsraadet.

§ 13.

Kongen kan i den Udstrækning, han selv foreskriver, overdrage mindre vigtige Sagers Afgjørelse til Statsraadet.

Under Kongens Reiser inden Riget kan han overdrage Rigets Bestyrelse til Statsraadet. Dette skal føre Regjeringen i Kongens Navn og paa hans Vegne. Det skal ubrødelig efterleve, saavel denne Grundlovs Bestemmelser, som de særskilte dermed overensstemmende Forskrifter, som Kongen i Instruktion meddeler.

Forretningerne afgjøres ved Stemmegivning, hvorved, i Tilfælde af at Stemmerne ere lige, Statsraadets Formand eller, i dennes Fraværelse, det første af de tilstedeværende Medlemmer af Statsraadet har tvende Stemmer.

Om de Sager, som Statsraadet saaledes afgjør, har det at give Indberetning til Kongen.

§ 22.

Statsraadets Medlemmer samt de Embedsmænd, som ere ansatte ved dets Kontorer, eller ved Diplomatiets eller Konsulatvæsenet, civile og geistlige Overøvrigheds-Personer, Regimenters og andre militære Korpsers Chefer, Kommandanter i Fæstninger og Høistbefalende paa Krigsskibe kunne, uden foregaaende Dom, afskediges af Kongen, efterat

han derom har hørt Statsraadets Betænkning. Hvorvidt Pension bør tilstaaes de saaledes afskedigede Embedsmænd, afgjøres af det næste Storting. Imidlertid nyde de to Trediedele af deres forhen havde Gage.

Andre Embedsmænd kunne alene suspenderes af Kongen, og skulle da strax tiltales for Domstolene, men de maa ei, uden efter Dom, afsættes, ei heller, mod deres Vilje, forflyttes.

§ 28.

Forestillinger om Embeders Besættelse og andre Sager af Vigtighed skulle foredrages i Statsraadet af det Medlem, til hvis Fag de høre, og Sagerne af ham expederes overensstemmende med den i Statsraadet fattede Beslutning. Dog kunne militære Kommando-Sager i den Udstrækning, som ved Lov bestemmes, undtages fra Behandling i Statsraad.

§ 29, 1ste passus.

Forbyder lovligt Forfald et Medlem af Statsraadet at møde og foredrage de Sager, som henhøre under hans Fag, skulle disse foredrages af et andet Medlem, som Kongen, om han er tilstede, eller i andet Fald den, der har Forsædet i Statsraadet, i Forening med de øvrige Medlemmer dertil konstituerer.

§ 30, 1ste passus.

I Statsraadet føres Protokol over alle de Sager, som der forhandles. De diplomatiske Sager og de militære Kommandosager, som bør hemmeligholdes, indføres i en egen Protokol. Enhver, som har Sæde i Statsraadet, er pligtig til med Frimodighed at sige sin Mening, hvilken Kongen er forbunden at høre. Men det er denne forbeholdt, at fatte Beslutning efter sit eget Omdømme.

§ 31.

Alle af Kongen udfærdigede Beslutninger skulle for at blive gyldige kontrasigneres af Statsraadets Formand eller, om han ikke har været tilstede, af det første af Statsraadets tilstedeværende Medlemmer.

Herfra undtages dog Kongens Beslutninger i diplomatiske Sager og i militære Kommandosager, hvilke skulle kontrasigneres af det Medlem af Statsraadet, som har foredraget Sagerne.

§ 61, 2det passus.

Dog kan Enhver, der har været Medlem af Statsraadet, udkaares til Repræsentant ogsaa i Valgdistrikt, hvor han ikke er stemmeberettiget, saafremt han forøvrigt er valgbar.

§ 74, 2det passus.

Naar Storthingets Forhandlinger ere aabnede, have Statsraadets Medlemmer Ret til at møde i Storthinget samt i begge dets Afdelinger og lige med sammes Medlemmer, dog uden at afgive Stemme, at deltage i de forefaldende Forhandlinger, forsaavidt disse holdes for aabne Døre, men i de Sager, som forhandles for lukkede Døre, kun forsaavidt det af vedkommende Thing maatte tilstedes.

§ 75, bogstav f.

at lade sig forelægge Statsraadets Protokoller og alle offentlige Indberetninger og Papirer; dog skal Protokollen over de diplomatiske Sager og de militære Kommandosager, som bør hemmeligholdes, alene forelægges en blandt Odelstingets Medlemmer valgt Komite, bestaaende af høist ni Medlemmer, hvilke ere forpligtede til at bevare Taushed med Hensyn til Protokollens Indhold. Saadan Taushedspligt paahviler ogsaa Odelstingets og i Tilfælde Rigsrettens Medlemmer, saafremt Komiteen finder Grund til at foreslaa Sag anlagt i Anledning af Protokollens Indhold.

§ 75, bogstav g.

at lade sig meddele de Forbund og Traktater, som Kongen paa Statens Vegne har indgaaet med fremmede Magter; dog skulle hemmelige Artikler, som ikke maa stride mod de offentlige, alene forelægges den i Bogstav f omhandlede Komite. Ogsaa med Hensyn til disse Sager gjælder den samme Taushedspligt, som i Bogstav f er sagt.

§ 76, 1ste passus.

Enhver Lov skal først foreslaaes paa Odelstinget, enten af dets egne Medlemmer, eller af Regjeringen.

§ 82, bogstav f.

og endelig til den Beslutning, hvorved Odelstinget sætter Medlemmer af Statsraadet eller Andre under Tiltale.

Alternativ 2.

Som alternativ 1 med den forandring, at § 13 skal lyde:

Under Kongens Reiser inden Riget kan han overdrage Rigets Bestyrelse til Statsraadet.

Dette skal føre Regjeringen i Kongens Navn og paa hans Vegne. Det skal ubrødelig efterleve, saavel denne Grundlovs Bestemmelser, som de særskilte dermed overensstemmende Forskrifter, som Kongen i Instruktion meddeler.

Forretningerne afgjøres ved Stemmegivning, hvorved, i Tilfælde af at Stemmerne ere lige, Statsraadets Formand eller, i dennes Fraværelse, det første af de tilstedeværende Medlemmer af Statsraadet har tvende Stemmer.

Om de Sager, som Statsraadet saaledes afgjør, har det at give Indberetning til Kongen.

Alternativerne 3 og 4.

Som henholdsvis alternativerne 1 og 2 med den forandring, at § 28, § 30, 1ste passus, § 31 og § 75 bogstav f skal lyde saaledes:

§ 28.

Forestillinger om Embeders Besættelse og andre Sager af Vigtighed, militære Kommandosager undtagne, skulle foredrages i Statsraadet af det Medlem, til hvis Fag de høre, og Sagerne af ham expederes overensstemmende med den i Statsraadet fattede Beslutning.

§ 30, 1ste passus.

I Statsraadet føres Protokol over alle de Sager, som der forhandles. De diplomatiske Sager, som bør hemmeligholdes, indføres i en egen Protokol. Enhver, som har Sæde i Statsraadet, er pligtig til med Frimodighed at sige sin Mening, hvilken Kongen er for bunden at høre. Men det er denne forbeholdt, at fatte Beslutning efter sit eget Omdømme.

§ 31.

Alle af Kongen udfærdigede Beslutninger skulle for at blive gyldige kontraseres af Statsraadets Formand eller, om han ikke har været tilstede, af det første af Statsraadets tilstedeværende Medlemmer.

Herfra undtages dog Kongens Beslutninger i diplomatiske Sager, hvilke skulle kontraseres af det Medlem af Statsraadet, som har foredraget Sagen, samt i militære Kommandosager.

§ 75, bogstav f.

at lade sig forelægge Statsraadets Protokoller og alle offentlige Indberetninger og Papirer, militære Kommandosager undtagne; dog skal Protokollen over de diplomatiske Sager, som bør hemmeligholdes, alene forelægges en blandt Odelstingets Medlemmer valgt Komite, bestaaende af høist ni Medlemmer, hvilke ere forpligtede til at bevare Taushed med Hensyn til Protokollens Indhold. Saadan Taushedspligt paahviler ogsaa Odelstingets og i Tilfælde Rigsrettens Medlemmer, saafremt Komiteen finder Grund til at foreslaa Sag anlagt i Anledning af Protokollens Indhold.

Alternativerne 5—8.

Som henholdsvis alternativerne 1—4 med den forandring, at § 61, 2det passus skal lyde:

Dog kan Enhver, der er eller har været Medlem af Statsraadet, udkaares til Repræsentant ogsaa i Valgdistrikt, hvor han ikke er stemmeberettiget, saafremt han forøvrigt er valgbar. —, samt at endyderligere § 62 gives saadan lydelse:

De Embedsmænd, som ere ansatte ved Regjeringens Kontorer, eller Hoffets Betjente og dets Pensionister, kunne ikke vælges til Repræsentanter.

Statsraadets Medlemmer kunne ikke møde paa Stortinget som Repræsentanter, saalænge de have Sæde i Statsraadet.

F.

Grundlovens § 25 skal herefter lyde saaledes:

Alternativ 1.

Kongen har høieste Befaling over Rigets Land- og Sømagt. Den maa ikke forøges eller formindskes, uden Stortingets Samtykke. Den maa ikke overlades i fremmede Magters Tjeneste, og ingen fremmede Magters Krigsfolk, undtagen Hjælpetropper imod fiendtligt Overfald, maa inddrages i Riget uden Stortingets Samtykke.

Til Angrebskrig maa Norges Hær og Flaade ikke anvendes, uden Stortingets Samtykke.

Alternativ 2.

Kongen har høieste Befaling over Rigets Land- og Sømagt. Den maa ikke forøges eller formindskes, uden Stortingets Samtykke. Den maa ikke overlades i fremmede Magters Tjeneste, og ingen fremmede Magters Krigsfolk, undtagen Hjælpetropper imod fiendtligt Overfald, maa inddrages i Riget uden Stortingets Samtykke.

Til Angrebskrig maa Norges Hær og Flaade ikke anvendes, uden Stortingets Samtykke.

Landeværnet og de øvrige Tropper, som ikke til Linjetropper kunne henregnes, maa aldrig, uden Stortingets Samtykke, bruges udenfor Rigets Grænser.

G.

Grundlovens § 36 skal herefter lyde saaledes:

Prins af det kongelige Hus maa ei gifte sig uden Kongens Tilladelse. Ei heller maa han modtage nogen anden Krone eller Regjering uden Kongens og Stortingets Samtykke; til Stortingets Samtykke udfordres to Trediedele af Stemmerne.

Handler han herimod, taber han saavel som hans Efterkommere Retten til Norges Trone.

H.

Efternævnte bestemmelser i grundloven skal herefter lyde saaledes:

§ 61, 2det passus.

Dog kan Enhver, der er eller har været Medlem af Statsraadet, udkaares til Repræsentant ogsaa i Valgdistrikt, hvor han ikke er stemmeberettiget, saafremt han forøvrigt er valgbar.

§ 62.

De Embedsmænd, som ere ansatte ved Regjeringens Kontorer, eller Hoffets Betjente og dets Pensionister, kunne ikke vælges til Repræsentanter.

Statsraadets Medlemmer kunne ikke møde paa Stortinget som Repræsentanter, saalænge de have Sæde i Statsraadet.

I.

Grundlovens § 86 skal herefter lyde saaledes:

Alternativ 1.

Lagthingets Medlemmer tilligemed Høiesteret, men hvis Antallet af Lagthingets eller Høiesterets Medlemmer overstiger henholdsvis 31 eller 9, da 31 af Lagthingets Medlemmer, hvoriblandt Lagthingets Præsident, og 9 af Høiesterets Medlemmer, hvoriblandt Høiesterets Justitiarius, udgjøre Rigsretten, som i første og sidste Instans dømmer i de Sager, som af Odelstinget anlægges, enten mod Statsraadets eller Høiesterets Medlemmer, for Embedsforbrydelser, eller mod Stortingets Medlemmer for de Forbrydelser de, som saadanne, maatte begaa.

I Rigsretten har Præsidenten i Lagthinget Forsædet. Lagthingets øvrige Medlemmer tage Sæde i Rigsretten efter sin Orden i Lagthinget og de Tilforordnede i Høiesteret efter den Orden, hvori de ere udnævnte.

Alternativ 2.

Lagthingets Medlemmer tilligemed Høiesteret, men hvis Antallet af Lagthingets eller Høiesterets Medlemmer overstiger henholdsvis 31 eller 9, da efter Lodtrækning 30 af Lagthingets Medlemmer foruden Lagthingets Præsident og 8 af Høiesterets Medlemmer foruden

Høiesterets Justitiarius, udgjøre Rigsretten, som i første og sidste Instans dømmer i de Sager, som af Odelstinget anlægges, enten mod Statsraadets eller Høiesterets Medlemmer, for Embedsforbrydelser, eller mod Stortingets Medlemmer for de Forbrydelser de, som saadanne, maatte begaa.

I Rigsretten har Præsidenten i Lagthinget Forsædet.

K.

Grundlovens § 110 skal herefter lyde saaledes:

Staten skal have et Reservefond paa mindst fireti Millioner Kroner, som udelukkende skal kunne anvendes til Afværgelse af Farer for Riget. Reservefondet skal forvaltes overensstemmende med de af Stortinget derom fastsatte Regler.

L.

Efternævnte paragrafer i grundloven skal herefter lyde saaledes:

Alternativ 1.

§ 54.

Valgthingene holdes i Almindelighed i det tredie Aar efter det, hvori Storthingsvalg senest har fundet Sted; de skulle være tilendebagte inden September Maanedes Udgang. Saafremt Stortinget opløses i Henhold til § 71, skulle Valgthingene være tilendebagte inden tre Maaneder efter den Dag, da Stortinget er blevet opløst.

§ 63, 2det punktum.

Den, der har mødt som Repræsentant paa mindst to ordentlige Storthing efter samme Valg, er ikke forpligtet til at modtage Valget ved næste Storthingsvalg.

§ 68.

Stortinget sammentræder i Almindelighed den første Søgnedag efter den 10de Oktober hvert Aar i Rigets Hovedstad, medmindre Kongen

paa Grund af overordentlige Omstændigheder, saasom fiendtligt Indfald eller smitsom Syge, dertil bestemmer en anden Kjøbstad i Riget. Saadan Bestemmelse maa da betimelig be- kjendtgjøres.

Saafremt Storthinget er blevet opløst i Henhold til § 71, sammentræder det nyvalgte Storthing som et ordentligt Storthing den fjortende Dag efter den Dag, da de nye Valg senest skulle være tilendebragte, eller, om denne Dag er en Helligdag, paa den nærmest paa- følgende Søgnedag. Falder denne Dag mellem 11te August og 10de Oktober, skal næste ordentlige Storthing først sammentræde den første Søgnedag efter den 10de Oktober i det paafølgende Kalenderaar.

§ 71.

Storthingets Medlemmer fungere som saadanne ved tre Valget paafølgende ordentlige Storthing saavel som ved de overordentlige Storthing, der imidlertid holdes.

Dog kan Kongen inden Udløbet af nævnte Tidsrum opløse Storthinget og paabyde nye Valg. I saa Fald hæves Storthinget fra den Dag, som i Opløsningsbeslutningen bestemmes, og dets Medlemmer træde paany alene sammen som Storthing, forsaavidt der maatte sammen- kaldes et overordentligt Storthing inden den Dag, da det nyvalgte Storthing træder sammen.

Opløsning af Storthinget kan alene finde Sted, medens Storthinget er samlet.

§ 75, bogstav a.

at give og ophæve Love; at paalægge Skatter, Afgifter, Told og andre offentlige Byrder, som dog ikke gjælde længere end til 1ste April i det andet Aar eller, hvis Storthinget er traadt sammen i Tiden mellem 1ste Januar og 10de August, i det første Aar efter dets Sammen- træden, medmindre de udtrykkelig fornyes af et nyt ordentligt Storthing, eller dette opløses i Henhold til § 71, forinden det har fattet endelig Beslutning om saadanne Paalæg; i sidste Fald vedblive de at gjælde, indtil to Maaneder ere forløbne fra den Dag, da det nyvalgte Storthing træder sammen.

§ 79.

Er en Beslutning bleven uforandret an- tagen af tre ordentlige Storthing, sammensatte efter tre forskellige paa hinanden følgende Valg, uden at afvigende Beslutning i Mellem- tiden fra den første til den sidste Antagelse af noget Storthing er bleven fattet, og den da forelægges Kongen med Begjæring, at Hans Majestæt ikke vil negte en Beslutning sin Sanktion, som Storthinget efter det modneste Overlæg anser for gavnlig, saa vorder den Lov, om end Kongens Sanktion ikke paafølger, inden Storthinget hæves eller opløses i Henhold til § 71.

§ 80.

Storthinget forbliver, saafremt det ikke opløses i Henhold til § 71, samlet, saalænge det finder det fornødent, dog ikke over to Maaneder uden Kongens Tilladelse. Naar det, efter at have tilendebragt sine Forretninger, eller efter at have været samlet den be- stemte Tid, hæves af Kongen, eller naar det opløses i Henhold til § 71, meddeler han til- lige sin Resolution paa de ikke allerede for- inden afgjorte Beslutninger, ved enten at stad- fæste eller forkaste dem. Alle de, som han ikke udtrykkeligen antager, ansees som af ham forkastede.

§ 112, 1ste og 2det punktum.

Viser Erfaring, at nogen Del af denne Kongeriget Norges Grundlov bør forandres, skal Forslaget derom fremsættes paa første eller andet ordentlige Storthing efter et nyt Valg og kundgjøres ved Trykken. Men det tilkommer først et af de ordentlige Storthing efter næste Valg eller, om Storthinget i denne Valgperiode opløses i Henhold til § 71, uden at Beslutning endnu er fattet angaaende For- slaget, da et af de ordentlige Storthing efter det derpaa følgende Valg at bestemme, om den foreslaaede Forandring bør finde Sted eller ei.

Alternativ 2.

Som alternativ 1 med den forandring, at §§ 54, 1ste punktum, 68, 1ste punktum og 75, bogstav a skal lyde saaledes:

§ 54, 1ste punktum.

Valgthingene holdes i Almindelighed i det tredje Aar efter det, hvori Storthingsvalg senest har fundet Sted; de skulle være tilendebragte inden November Maanedes Udgang.

§ 68.

Storthinget sammentræder i Almindelighed den første Søndag efter den 10de Januar hvert Aar i Rigets Hovedstad, medmindre Kongen paa Grund af overordentlige Omstændigheder, saasom fiendtligt Indfald eller smitsom Syge, dertil bestemmer en anden Kjøbstad i Riget.

Saafermt Storthinget er blevet opløst i Henhold til § 71, sammentræder det nyvalgte Storthing som et ordentligt Storthing den fjortende Dag efter den Dag, da de nye Valg senest skulle være tilendebragte, eller, om denne Dag er en Helligdag, paa den nærmest paafølgende Søndag. Falder denne Dag mellem 11te November og 10de Januar, skal næste ordentlige Storthing først sammentræde den første Søndag efter 10de Januar i det paafølgende Kalenderaar.

§ 71.

Storthingets Medlemmer fungere som saadanne ved tre Valget paafølgende ordentlige Storthing saavel som ved de overordentlige Storthing, der imidlertid holdes.

Dog kan Kongen inden Udløbet af nævnte Tidsrum opløse Storthinget og paabyde nye Valg. I saa Fald hæves Storthinget fra den Dag, som i Opløsningsbeslutningen bestemmes, og dets Medlemmer træde paany alene sammen som Storthing, forsaavidt der maatte sammenkaldes et overordentligt Storthing inden den Dag, da det nyvalgte Storthing træder sammen.

Opløsning af Storthinget kan alene finde Sted, medens Storthinget er samlet.

§ 75, bogstav a.

at give og ophæve Love; at paalægge Skatter, Afgifter, Told og andre offentlige Byrder, som dog ikke gjælde længere end til 1ste Juli i det første eller, hvis Storthinget er traadt sammen i Tiden mellem 11te November og

31te December, i det andet Aar efter dets Sammentræden, medmindre de udtrykkelig fornyes af et nyt ordentligt Storthing, eller dette opløses i Henhold til § 71, forinden det har fattet endelig Beslutning om saadanne Paalæg; i sidste Fald vedblive de at gjælde, indtil to Maaneder ere forløbne fra den Dag, da det nyvalgte Storthing træder sammen.

Alternativerne 3 og 4.

Som henholdsvis alternativerne 1 og 2 med den forandring, at § 71, 3dje passus skal lyde saaledes:

Opløsning af Storthinget kan alene finde Sted, medens Storthinget er samlet. Naar Opløsning har fundet Sted, kan det efter nyt Valg sammentrædende Storthing ikke opløses, forinden der er hengaaet et Aar fra den Dag, da det opløste Storthing er hævet.

Alternativerne 5—8.

Som henholdsvis alternativerne 1—8 med udeladelse i § 75, bogstav a af ordene: eller dette opløses i Henhold til § 71, forinden det har fattet endelig Beslutning om saadanne Paalæg; i sidste Fald vedblive de at gjælde, indtil to Maaneder ere forløbne fra den Dag, da det nyvalgte Storthing træder sammen.

Alternativerne 9—16.

Som henholdsvis alternativerne 1—8 med den forandring, at § 112, 2det punktum skal lyde:

Men det tilkommer først det første eller andet ordentlige Storthing efter næste Valg eller, om Storthinget i denne Valgperiode opløses i Henhold til § 71, uden at Beslutning endnu er fattet angaaende Forslaget, da det første eller andet ordentlige Storthing efter det derpaa følgende Valg at bestemme, om den foreslaaede Forandring bør finde Sted eller ei.

Alternativerne 17—24.

Som henholdsvis alternativerne 1—8 med den forandring, at § 112, 1ste og 2det punktum skal lyde:

Angaaende forandring af forskellige paragrafer i grundloven.

Viser Erfaring, at nogen Del af denne Kongeriget Norges Grundlov bør forandres, skal Forslaget derom fremsættes paa et ordentligt Storthing og kundgjøres ved Trykken. Men det tilkommer først et af de ordentlige Storthing efter næste Valg eller, om Storthinget i denne Valgperiode opløses i Henhold til § 71, uden at Beslutning endnu er fattet angaaende Forslaget, da et af de ordentlige Storthing efter det derpaa følgende Valg at bestemme, om den foreslaaede Forandring bør finde Sted eller ei.

M.

Alternativ 1.

Grundlovens § 112, 1ste punktum skal herefter lyde saaledes:

Viser Erfaring, at nogen Del af denne Kongeriget Norges Grundlov bør forandres, skal Forslaget derom fremsættes paa første eller andet ordentlige Storthing efter et nyt Valg og kundgjøres ved Trykken.

Alternativ 2.

Grundlovens § 112, 1ste og 2det punktum skal herefter lyde saaledes:

Viser Erfaring, at nogen Del af denne Kongeriget Norges Grundlov bør forandres, skal Forslaget derom fremsættes paa første eller andet ordentlige Storthing efter et nyt Valg og kundgjøres ved Trykken. Men det tilkommer først det første eller andet ordentlige Storthing efter næste Valg at bestemme, om den foreslaaede Forandring bør finde Sted eller ei.

N.

Grundlovens § 59 skal herefter lyde saaledes:

Som den nuværende § 59 med den forandring, at der indskydes et nyt 1ste passus, saalydende:

Antallet af Kjøbstædernes Repræsentanter skal stedse forholde sig til Landets som een til to.